

[Indenrigsministeren.]

gangsmåden. Naar jeg har anført Umuligheden af at ophæve hele Statsindkomstskatten paa een Gang og i Stedet for i en Menneskealder opkræve en Formueskat, der udgør helt op til det dobbelte af Formuens Forrentning aarlig, hvad siger saa det ærede Medlem dertil? Ja, saa gaar det ærede Medlem ikke ind paa det reelle i denne Sag, men siger blot heroverfor, at man maa afgøre, om man vil tage Skatten af den Formue, der er tjent ved Uret, eller man vil tage den af det fremtidige Arbejde.

Jeg siger: Hvor er det muligt, at en Mand, der taler med om økonomiske Spørgsmaal, kan anvende en saadan Overfladiskhed og en saadan Fornægten af de allersimpleste økonomiske Begreber? Altsaa, naar en Mand f. Eks. har en aarlig Indtægt af $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og i Øjeblikket svarer 100 000 Kr. i Skat — en Mand, som det ærede Medlem vil fritage for Skat —, siger det ærede Medlem rask væk, at det er en Indtægt, der alene er skabt ved møjsommeligt Arbejde. Men den Formue paa 100 000 Kr., som en Mand maaske ved Arbejdsomhed, Nøjsomhed og Sparsommelighed gennem et helt Liv har opsparet, disse 100 000 Kr. er efter det ærede Medlems Opfattelse Penge, der er tilvejebragt ved Uret! Naar man taler paa den Maade om økonomiske Forhold, ja, saa hører jo Diskussionen naturligt op af sig selv.

Og naar jeg har givet den faktiske Oplysning, at Beregningerne med Hensyn til Toldbyrderne, som dette Forslag er bygget paa, er splittergale, hvad møder det ærede Medlem mig saa med? Ikke et Forsøg paa at vise, at de er rigtige! Nej, saa siger han, at nu kommer nok Indenrigsministeren med en Højremand under Armen i Toldspørgsmaalet. Jeg kan sige til det ærede Medlem, at jeg har gennem den sidste halve Snes Aar — og jeg tror ogsaa somme Tider med noget Held — modarbejdet konservativ Toldpolitik her i Landet, men jeg har aldrig nedladt mig til som Middelt at anvende positivt urigtige og usande Oplysninger. Og vil det ærede Medlem, for at modarbejde konservativ Toldpolitik, bilde Befolkningen ind, at en Husmandsfamilies Toldgifter er 250 Kr. om Aaret, saa aabenbarer det ærede Medlem en Tankegang, der kun plejer at udfolde sig paa det politiske Livs Overdrev, og som intet har med Ærlighed at gøre.

En nøjagtig Beregning af hele dette Forhold er meget vanskelig at foretage. Efter hvad der har foreligget for mig i hele denne Sag op gennem Tiden, skulde jeg tro, at de Toldafgifter, der her kan være Tale

om, ligger et Sted omkring 100 Kr. om Aaret; det vil ikke sige, at en Husmandsfamilies samlede Udgift til Forbrugsafgifter ikke er over 100 Kr., idet der jo nemlig er mange andre Forbrugsafgifter end Toldafgifter. Men det er netop Toldafgifterne, Beregningen angaar, som Forslaget bygger paa.

Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem og hans Parti har tænkt om, at Afgifterne skulde udgøre 10 pCt. af Forbruget. Ser jeg efter i det officielle Dokument, der foreligger fra Statistisk Departement for 1928, saa staar deri, Toldbyrden paa Forbruget udgør 10 pCt. for de *toldpligtige* Varers Vedkommende — jeg ved ikke, om det er det, der har forvildet det ærede Medlems Parti. Men nu maa man jo erindre, at en Familie bruger mange andre Varer end toldpligtige Varer, og derfor maa de 10 pCt. fordeles paa det samlede Forbrug, og saa kommer man ned paa disse 3—4 pCt., som jeg har tilladt mig at anføre. Jeg synes egentlig, der ligger et tilstrækkeligt Argument imod Toldskatter deri, at en Husmandsfamilie maa betale henved 100 Kr. om Aaret i Toldskatter.

Det ærede Medlem havde i Gaar, forstod jeg — jeg var ikke til Stede —, talt noget om, at et Grundskyldsudvalg, der var nedsat indenfor en Forening, var kommet til et lignende Resultat som Retsstatspartiet. Ja, jeg forstaar ikke de Metoder, som det ærede Medlem anvender. De Resultater, man er kommet til indenfor dette Grundskyldsudvalg, er jo offentliggjort, og man vil se, at der aldeles ikke her tales om 250 Kr., men der tales om Beløb, der ligger, saa vidt jeg kan huske, fra 100 op til 135 Kr., altsaa ikke meget langt fra, hvad jeg har sagt; Beregningsgrundlaget kan være lidt forskelligt, og derfor er det umuligt at sige nøjagtigt, hvor meget det er.

Paa samme Maade søger det ærede Medlem at slippe udenom min Paavisning af, at der efter det ærede Medlems Forslag slet ikke bliver Penge tilovers til en Nedsættelse af Toldskatterne for det første Aars Vedkommende. Men jeg maa sige til det ærede Medlem igen, at den Art Forsøg paa at smutte udenom gaar ikke her i denne Sal. Jeg har nøje gjort det op, hvorledes Forholdet vil komme til at ligge i det første Aar, alt taget i Betragtning; det er i og for sig et ganske simpelt Regnestykke, og jeg skal her gøre det op for det ærede Medlem.

Hvilke Midler vil Staten i det første Aar, dette Forslag gennemføres, have til Raadighed i dette Aar? Staten vil for det første have de 118 Mill. Kr. i den nye Formueskat. Dernæst vil Statsgrundskylden